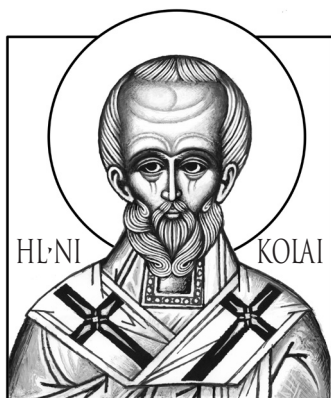

HELGØYA SØNDAG 1. JULI:

*Parastos på gravene til
de russiske flykningene
som ligger der.*

kl. 17:00 Samarbeid med
Helgøya menighet.

Velkommen!

SELJA 7.-8. JULI:

Pilegrimstur til

hl. Sunniva og seljumennene.

850 års jubileum for opp-
rettelsen av bispestolen der.

Velkommen!

NEIDEN 25. AUGUST

*Parastos, vannvielse
og moleben.*

Sevettijärvi 26. august:
Liturgi og kulturprogram.

Velkommen!

Nº 2
2018

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

OLSOK – FEIRINGEN AV HL. OLAV NORGES EVIGE KONGE

er søndag 29. juli. Vi har fått invitasjon av f. Aleksandr Volokhan i Trondheim (Hl. Annas russisk-ortodokse menighet) til å feire sammen med dem 28. i Trondheim og 29. juli på Stiklestad. Vi reiser dit, og oppfordrer andre til også å ta turen til dette viktige stedet i Norges ortodokse historie.

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com/groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER

hierodiakon: fader Serafim, mob. 934 39 016

leser: Ronald Worley

Korleder: Torhild Svele

Menighetsråd: f. Johannes (formann),

f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen,

Vera Piatrova, Ludmila Mobeck,

Toska Struksnes, Ronald E. Worley.

Revisjonskommisjonen:

Inger-Johanne Nilssen,

Torhild Svele og Svein E. Sandvold.

Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396

Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor»

og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org

www.klosterprodukter.com

facebook.com/trifonkloster

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:

*St. Georg i Neiden

St. Georgs ortodokse kapell i Neiden

starost: Oiva Jarva

*Kirkeforeningen i Bergen

Gudstjenestested:

St. Sunniva på Florida.

Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05

konto: 5233.05.01006

hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

*Kristi Forklarelse i Rogaland

Starost: -

/ konto: 3265.11.10407

Hl. Martyr Elisabets kapell

Adresse: Daleveien 3, Sandnes

hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

*Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø

Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no

Martinus Hauglid:

e-post: martinus.hauglid@gmail.com

*Johnsegarden i Sogn og Fjordane

Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad

Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf: 57 71 69 00

e-post: kboklade@online.no

Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård

Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:

fader Johannes mob.: 472 71 396

NKR representant: fader Johannes

NTSF representant: f. Johannes

Forum for Ortodoks Kirkesang:

«De myrrabærende kvinner» forening:

Kontakt: Janette Khoury

kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove N. Svele, tlf. 22 63 06 09

e-post: ograsve@gmail.com

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes

Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele

Korrektur: Peter Svele

GUDSTJENESTER I OSLO OG HURDAL:

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00, ukedager kl.10:00.

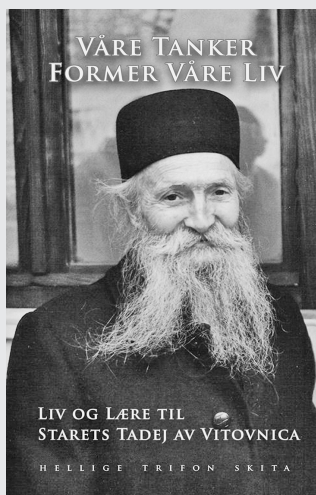
Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd.

sivil dato	ukedag & klokkeslett	Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.
3. jun.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Alle de hellige, Всех святых. Apostelfasten – Петров пост.
10. jun.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Alle Russlands hellige.
17. jun.	sønd. kl. 11:00	Liturgi.
24. jun.	sønd. kl. —	ingen Liturgi.
30. jun.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i klosteret (Hurdal)
1. jul.	sønd. kl. 17:00	Liturgi.
7. jul.	löd. kl. —	Lørdag og søndag: Pilegrimstur til Selja. Hl. Sunniva.
8. jul.	sønd. kl. —	
12. jul.	torsd. kl. 10:00	Liturgi i klosteret i Hurdal. Apostlene Peter og Paulus. Св. Апп. Петра и Павла.
15. jul.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Jomfru Marias kappe i Blacherna.
22. jul.	sønd. kl. 11:00	Liturgi.
29. jul.	sønd. kl. 11:00	Liturgi.
1. aug.	onsd. kl. 10:00	Liturgi i klosteret (Hurdal). Hl. Serafim av Sarov.
5. aug.	sønd. kl. 11:00	Liturgi.
12. aug.	sønd. kl. 10:00	Liturgi.
≈ 14.aug. (tirsdag)— begynner GM-faste (Успенский пост) ≈		
19. aug.	lörd. kl. 10:00	LITURGI. KRISTI FORKLARELSE. Преображение.
26. aug.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo.
28. aug.	tirsd. kl. 10:00	LITURGI. JOMFRU MARIAS HENSOVNELSE Успение

EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!

SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

VÅRE TANKER FORMER VÅRE LIV LIV OG LÆRE TIL STARETS TADEJ AV VITOVNICA

210 sider Ill. Kr.200,-
pluss porto Kr.36,-

Boken bestilles fra Hl.Trifon
Kloster, 2090 Hurdal; betal
til konto nr.: 2050 09 11884

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej frå Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

ERKEBISKOPEN OG MENIGHETEN.

SOM DE FLESTE AV DERE sikkert har oppfattet, er det en pågående konflikt mellom erkebiskop JEAN og vår menighet.

Alt startet med intriger rundt den nyordinerte presten Theodor (Tor Vegard) SVANE, som vi hadde hjulpet til å bli prest under den uttalt hensikt å tjene innen vår menighets rammer, primært i Bergen. Dette var noe erkebiskop Jean hadde godkjent og som på mange vis er dokumentert skriftlig, men av grunner vi ikke kjenner til – nettopp fordi det dreier seg om baktalelser og intriger bak vår rygg, ting vi ikke har fått innsyn i, ble alt dette forkastet. Erkebiskopen tok helt andre beslutninger og endte opp med å straffe vår menighet via presten. Som det er blitt forklart tidligere, hadde vi skriftlige avtaler med erkebiskop JEAN, men når disse avtalene ble fulgt, reagerte han med straffereaksjon, suspensjon av presten, deretter forbud mot gudstjenester i Bergen og andre steder utenfor Oslo. Vi ble helt forferdet og nærmest lamslått

Nå har vi kommet til hektene, og vi er på offensiven. Etter gransking i både våre statutter og erkestiftets konstitusjon, er det klart at det ikke er vi som har forbrutt oss mot noen regler, men heller erkebiskopen selv! (Se anklage-brevet vi har sendt til Patriarkatet). I tillegg til det som der er skrevet, kan vi også nevne at anklagen mot presten for ikke å ville konselebrere sammen med f. Theodor under de rådende forhold, slett ikke er straffbart, men tvert imot ifølge erkestiftets regler (Ustav) §64 som sier at det er menighetens forstander

som har rett til å invitere til konselebrasjon. Faktisk er det ingen av de tre anklagene mot oss som er reelle, men er tatt helt ut av løse luften.

Slik situasjonen er nå, har f.Theodor en papir-menighet i Bergen. 7 medlemmer av vår menighet gikk over til den (av disse syv er det tre mindreårige barn, så i realiteten er det 4 voksne). I Oslo er det bare ett (1) medlem som har gått over til den nyopprettede konkurrent-menigheten (selv om erkebiskopen oppfordrer våre medlemmer til å gå over til den nye menigheten som i 2016 hadde 24 medl., og året etter hadde 23. medlemmer).

Om vi tenker oss tilbake og ser for oss hvordan situasjonen hadde vært om alt var blitt gjort som vi var enige om og hadde planlagt, da hadde f.Theodor i dag fungert i Bergen innen vår kirkeforening uten noen problemer, alt var tilrettelagt og i god gjenge etter 25 års virksomhet. Alle hadde vært fornøyde og glade. Nå er det splittelse, motstand og minimal oppslutning for ham mens vi fortsetter vår virksomhet uten å merke noe til frafall eller problemer (utover erkebiskopens forbud mot liturgier). En merkelig situasjon!

Hvem kunne vel tenkt seg at det skulle være vår egen erkebiskop som ble det store problemet! Men vi ber til Gud om hjelp og styrke, og vi har satt i gang en prosess som forhåpentligvis vil gi oss mulighet til å fortsette vår virksomhet til Guds ære og våre medlemmers beste innen en ny sammenheng.

Menighetsrådet

Fra boken EN MIRAKULØS HISTORIE (CUDESNA POVEST)

Oversatt/gjenfortalt av Belka Korshavn, fra boken *En Mirakuløs Historie (Cudesna Povest)* som vi fikk i gave da vi besøkte kirken Plastenica Hellige Maria i klosteret Djunis på pilegrimsferden vår september 2016.

* * *

Djunis kloster

FORORD:

Min søster Milojka fikk ved Guds nåde og velsignelse av Hellige Maria beskjed om at dette stedet i Djunis skal erklæres som hellige sted for mirakuløse hendelser som har vist seg nettopp her.

Min søster som døde for 20 år siden henvendte seg til meg i sitt testament og ba meg å bygge og ta vare på dette hellige sted. Jeg har alltid vært trofast mot Guds og påtok meg å oppfylle hennes og Guds vilje med å fortelle om dette for alle kristne troende mennesker slik at folk kan komme og drikke hellig vann og vaske seg her og bli helbredet.

Dere skal få lese om de mirakuløse hendelsene og om hvordan den hellige vannkilden ble funnet. Dette er ikke fantasier, men Gud som gjennom min søster har vist at han bryr seg om oss syndige mennesker selv om mange mennesker like-

vel har vanskelig for å tro på disse fortellingene.

Gud er allmektig og er alle steder, over alt på jord. Alle stener, alt levende på jorden og alt som gror og vokser er hans verk. Han har bestemt og vist gjennom Milojka det hellige stedet og det hellige vannet som skal være et samlested folk for i bønn. Dette stedet er nok et eksempel på Guds mirakler og ny vitnesbyrd om at folk er trofaste mot Gud. Jeg har følt det som min plikt å skrive om min søsters opplevelser og oppfyllelsen av hennes testament.

Dragutin Jovic

Den mirakuløse historien om åpenbaringen av det hellige stedet ved kirken «Pokrova» Plastenica av Hellige Maria.

Landsbyen Djunis ligger ved byen Stalac sydøst i Serbia. Der åpenbarte det seg et mirakuløst sted 24. juli 1898. Det var en veldig varm dag, så varm at det var vanskelig å puste i skyggen – men i solen var det enda verre. Tre unge jenter, søstrene Milojka, Persa Jovic og deres nabo Anka, måtte likevel jobbe på drueplantasjen. De svettet og slet til midt på dagen da var de blitt svært sultne og tørste. Milojka som var 13 år og yngst av de tre, ble bedt om å gå til en kilde og hente vann da de skulle spise lunsj. Hun var redd og sliten og ba om å få slippe, men hennes eldre søster overtalte henne pent til å gjøre det. Milojka tok en vannkanne og gikk gjennom skogen til vannkilden.

Mens hun gikk gjennom skogen hørte hun at noen snakket til henne «Du, Milojka, er en velsignet liten jente, skynd deg å hente vannet.»

Etter dette gikk turen lettere, og hun ble selv overrasket over hvor fort hun kom til en liten bekk. Hun måtte gå gjennom en eng og trakk seg vei gjennom den og til skogen. Det var som om hun hadde fått magiske krefter og nesten fløy som med vinger. Da hun kom til bekken, ble hun mer enn forvirret og hun forteller:

«Jeg stoppet fordi jeg så en jente sittende på en sten, kledd i gullskinnende kledning, hun hadde lang gult hår som strakk seg langt nedover ryggen og magen. Jenta lyste opp så sterkt som solen. Jeg ble redd og prøvde å gå tilbake en annen vei for å unngå henne. Men hun begynte å snakke til meg. – «Ikke vær redd, Milojka, kom til meg». Jeg ble enda reddere men så følte jeg som om noen tok meg i hånden og ledet meg til henne. Hun tok meg i begge hender, så kjærlig på meg, strøk meg i ansiktet og sa: – Ikke vær redd du er en god jente men du ser litt syk og blek ut. Du skal bli frisk med en gang. Hun tok fra meg vannkaret, fylte den med vann, løftet den over hodet og kastet den til siden. I samme øyeblikk ble jeg igjen redd og fryktet at karet skulle falle og knuses. Men det falt ikke – det stoppet som om noen liksom hadde plassert det der med sin hånd.

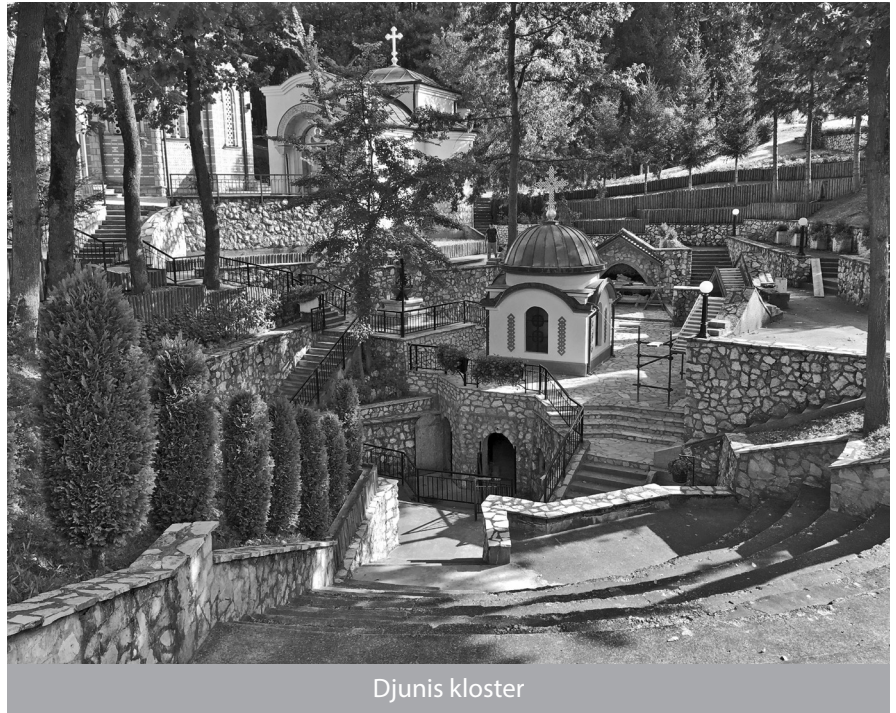
Du skal si til folk at her må de bygge en kirke. Og til dine foreldre skal du

forts. neste side ►

si at de må kjøpe svarte klær til deg. Klærne som du har på deg nå skal du ikke bruke mer. Du skal tilhøre denne kirken for evig, og her skal det holdes gudstjenester. Kirken skal være til ære for hellige Marias plas-tenica (liksvøp) som skal hjelpe syke mennesker å bli friske.

Hennes gule kjole falt av seg selv fra hennes ben, og hun trakk det barbent i den lille bekken. Hun rørte i sanden og frem kom det rent deilig vann. Hun sa til meg: «Kom Milojka, kjære barnet mitt. Ta opp vannet med dine hender, vask ansiktet ditt, og drikk og du skal bli frisk». Jeg gjorde alt hun sa til meg, og jeg følte meg frisk og opplagt, og frykten var helt forsvunnet fra meg. Hun sa videre til meg: Fortell til alle mennesker som er syke, at de må komme hit og vaske sine ansikter og drikke vannet, så skal de bli friske. Nå skal jeg gå men jeg kommer snart tilbake, og jeg vil tilkalle deg av og til hit og se på alt du har fått gjort. Ta med deg vannkannen tilbake til din søster og venninne og gi dem av dette vannet og si til dem at du har sett Hellige Maria. Si til din søster og venninne at dere må gå inn i hytta hvor dere jobber, sitt der og be til Gud. Gå ikke ut, for snart vil det komme uvær med mye regn og torden». Hellige Maria forsvant, og Milojka fortalte at hun da løp barbent til hytta og med seg hadde hun vannkannen full med vann. Jeg kom dit fort fordi jeg følte jeg hadde fått vinger.

Da Milojka kom til hytta, fikk hun kjeft av sin søster og venninne fordi hun var lenge borte. Men de merket også at Milojka så annerledes ut. Hun måtte puste ut, og så begynte hun å fortelle med svak stemme. – Ikke kjeft på meg, jeg skal fortelle alt

Djunis kloster

sammen. De to andre ville ikke tro på henne og ble sinte fordi de mente Milojka løy for dem og at noe slikt ikke kunne være sant. Milojka sa videre: Hør på meg, her er vann til dere – vi må drikke og vaske oss og gjemme oss i hytta fordi det kommer et fryktelig regnvær. Vi rekker ikke å komme hjem før det begynner.

Straks de kom innenfor blåste det opp og begynte å regne. Regnet overfylte raskt de små bekkene og forårsaket mye ødeleggelse. Det tordnet og lynet. Da uværet var over gikk de tre jentene ut av hytta, tørre og opplagt. Hjemme ble folk glade for å se at jentene hadde kommet uskadet fra uværet. Det var påfallende at den lille hytta som Hellige Maria hadde sagt de skulle være i, ikke var skadet i det hele tatt. Da de kom hjem fortalte Milojka til sine foreldre om alt hun hadde opplevd med Hellige Maria, og de to andre jentene bekreftet det.

Fortellingen spredte seg til andre landsbyer, og folk begynte å komme for å be til Gud og Jomfru Maria på

dette stedet. Derfra gikk de glade – særlig de som kom syke og ble helbredet.

Flere og flere folk kom dit, spesielt på helligdager, stadig kommer det flere den dag i dag. Jomfru Marja viste seg ofte for Milojka. En gang så Milojka at hellige Maria svevet over jorden og hun spurte henne hvorfor? Da svarte Hellige Maria «Fordi jorden ikke er ren». Det er mange fortellinger om folk som ble helbredet etter at de vasket ansiktet og drakk vann fra kilden i Djunis. Mange folk trodde på det Milojka fortalte om hva Hellige Maria har sagt sa, og de begynte å bygge en liten kirke. Men det likte ikke de øverste i presteskapet, myndighetene og noen innflytelsesrike personer. De trodde ikke på historien og lot dem ikke bygge kirken. Tvert imot ødela de alt det som ble bygget og forbød folk å komme dit for å be til Gud. Milojka, hennes onkel og flere andre måtte til og med sitte i fengsel noen dager. Milojka sa til sine følgere at hun vil fortsette å

forts. neste side ►

komme til kilden for å be; hun var ikke redd.

De rike og kommunale lederne var ikke nådige og satte Milojka med andre igjen i fengsel. Mange underlige situasjoner har skjedd i Djunis med dem som var imot og ikke trodde på det som Milojka fortalte, men da de skjønte at de hadde tatt feil og begått synd, ba de Milojka om å hjelpe dem med å be til Hellige Maria om tilgivelse. Men for noen var det for sent, f.eks. en mann som var blitt straffet av Gud for å ha vært med på å ødelegge kirken. Han lovet å bidra til å bygge en større og penere kirke, men det hjalp ikke ham.

Mens Milojka sonet straffen sin i fengselet, var hun stolt og ba og sang høyt hele tiden. Hun ble plassert i eget rom og ble passet på av en eldre kvinne som betraktet henne som gal.

Også før Milojka traff Hellige Maria, fortalte gamle folk at de på dette samme stedet hadde sett at det plutselig, midt på dagen, kunne begynne å brenne av seg selv fra intet.

Milojkas bestefar Maksim var blant dem som først ikke trodde på historiene. Da hun fortalte om sitt møte med Hellige Maria trodde han ikke på det, han gikk til stedet og ropte høyt «hva er det her, ingenting. Ødemark, og absolutt ingenting!» Med det samme begynte en stor gran å brenne og ville ta Maksim med i flammene. Han knelte øyeblikkelig og begynte å be til Gud om tilgivelse og sa at nå tror han og vet hvor mektig Gud er. Da han kom hjem fortalte han om dette og sa at «allmektige Gud, der er det en helligdom og jeg som ikke trodde ble nesten brent levende.»

Maksim kledde seg pent, tok med røkelse lys, vin og 1 prosfora litt penger og reiste til Djunis. Da han kom tilbake var han veldig sliten, la seg på sengen og sovnet med en gang, og når han våknet igjen fant han under puten sin bosiljak (basilisk-kvist), tent som tegn på at Gud og Hellige Maria har tilgitt ham.

Det har skjedd der at folk har hørt kirkeklokker ringe etter kl. 12, selv om det ikke var noen kirke der. De har bemerket at ingen dyr vil gresse der, selv om det var veldig flott gress. Noen har også sett at et stort lys fra himmelen av og til faller ned på dette stedet. Og stadig flere folk har kommet til dette stedet, bedt, vasket seg og drukket det hellige vann fra kilden i Djunis.

Videre forteller Dragutin Jovic halvbror til Milojka fra Djunis: «Milojka var voksen nok til å gifte seg men hun nektet å gjøre det fordi Hellige Marija hadde sagt til henne at hun skulle være i Djunis hele tiden og tjene Gud og folket der. Men mor min – som var stemor til Milojka – sa en gang til henne «vi må gifte deg bort, min sønn er også gammel nok til å gifte seg, men du må gjøre det først, ikke snakk om noe annet». Sånn ble Milojka presset til å gifte seg, men hun ble veldig ulykkelig av det, blek og syk levde hun bare tre år til. Mens hun var syk ba hun meg i sitt testamente: «Dere må bygge den hellige kirken i Djunis, i tide skal Gud og Hellige Maria utpeke en mann som skal bygge den Hellige kirken i Djunis». Milojka døde da og gikk til Gud i evighet, og etter dette begynte straffen fra Gud mot moren min og vårt hjem. Begge mine søstre døde snart etter Milojkas død. Faren min sørget og gråt utrøstelig for sine tre døtre.

En natt drømte han om at alle tre døtrene sine gikk sammen glade i gullsilkeklær, og ba faren å slutte å gråte over dem, for de har det bra. De er glade og er sammen. Og far min sluttet å gråte hele resten av livet sitt.

Mens Milojka levde i Djunis, kunne mennene som frivillig passet på det Hellige stedet i Djunis, høre at hun snakket med Hellige Maria. De kunne ikke se noen, og de kunne ikke høre eller forstå hva hun snakket om, fordi ordene Milojka brukte var på gammelslavisk.

Moren til Milojka som var min fars første kone, hadde navnet Zivana. Hun var kristen og et godt menneske. Hun var god mot alle med gode råd og alle skulle være snille, og gode mot hverandre, men spesielt mot Gud, kirken og helligdommene. Milojka var veldig redd før hun traff Hellige Maria, men etter første gang hun traff henne var hun ikke redd mer. Ingen dyr angrep henne, hunder bjeffet ikke mot henne, og da hun strakte ut sin hånd kom skogens fugler og satte seg på den, nå uten at de var redde.

Nå er det 40 år siden min søster Milojka oppdaget det hellige stedet for kirken til ære for Platenice Hellige Maria og fikk visjonene av Gud og Hellige Maria. Jeg ble spurt av folk som bor i Djunis om å bli ansatt og passe på det hellige Stedet her, tiden var inne og jeg sa ja og det har begynt å oppfylles alt det som Milojka har snakket om. I seks år har jeg vært her og jeg forteller alle om at vi samler materialer til å bygge den hellige kirke. Og hele tiden ser jeg mirakuløse helbredelser av de syke her på det stedet.

forts. neste side ►

For to-tre år siden var det at en mann som heter Milutin i sine drømmer fikk et oppdrag: På stedet skal han grave og lage en brønn hvor det skal være hellig vann som syke folk kan komme til og vaske ansiktet sitt og drikke av. Da han begynte å grave hørte han stemme: «Milutin, grav mer». Han trodde at han skulle grave dypere, han tok all sin kraft og gravde dypere. Så hørte han stemmen igjen: «Milutin, grav mer oppover». Da forsto han at han må grave et annet sted og begynte gravingen der. Og etter mye graving, kommer det frem klart og rent vann.

Den blinde rikmannen Stojan Konstadinovic fikk høre om det hellige stedet, og ga et stort bidrag i gave til brønnen, for at syke kan komme dit og bli helbredet.

Den lille kirken ble bygget 1934 og ble velsignet av Hellige Nikolaj Velimirovic. I 1960 åpnet Fader Kliment med munkebrødrene et mannlig kloster i Djunis. I 1968 ble klosteret kvinnelig og ledet av Igumania Minadora, og fikk navnet «Til ære for platenica Hellige Maria i Djunis» som velsignelse av hellige Maria til alle mennesker.

Klosteret i Djunis er i dag ett av de mest besøkte klostre i Serbia. ■

UTKAST TIL PROGRAM FOR PILEGRIMSREISE TIL SERBISKE KLOSTRE – SEPTEMBER 2018

Leder: f. Johannes og Belka Korshavn

1. dag (mandag) 03.09.2018

Flyet lander i Beograd ca. kl 18:05 Buss venter og kjører oss til klosteret i Krusedol i Fruska Gora. Middag og overnatting i klosteret Krusedol.

2. dag (tirsdag) 04.09.2018

Tidlig frokost, gudstjeneste. Avreise gjennom Kroatia til Doboj i Bosnia Hercegovina. Lunsj underveis. Ankomst på ettermiddagen i kloster Ozren hvor vi overnatter. Hvis tid, omvisning på klosteret og gudstjeneste på kvelden. Middag avklares senere.

3. dag (onsdag) 05.09.2018

Tidlig gudstjeneste, omvisning på klosteret. Frokost. Vi reiser til Serbia mot kloster Tronosa. Lunsj i nærheten av Tronosa. Kjører videre til Ovcar og Kablar klostrene. Vi besøker så mange klostre vi klarer på denne dagen. Overnatting på et hotell. Middag avklares senere. Vi håper på overnatting to netter her, siden det er så mye å besøke/se på i området.

4. dag (torsdag) 06.09.2018

Overnatting Ovcar/Kablar igjen, eller besøke Kustorica og Andric' «etno-landsbyer» og overnatter i nærheten av det.

5. dag (fredag) 07.09.2018

Vi kjører til Studenica. Spiser middag og overnatter.

6. dag (lørdag) 08.09.2018

Besøker «isposnica» Hl. Sava. De som ikke orker å gå opp til «isposnica», kan besøke museum og kirker i Studenica. Overnatting i Studenica kloster.

7. dag (søndag) 09.09.2018

Reiser til klosteret i Zica. Overnatter evt. i kloster Djunis.

8. dag (mandag) 10.09.2018

Tidlig gudstjeneste, og frokost. Avreise til Beograd. Evt. Dersom tiden tillater, besøker vi kirken i Oplenac. Ankomst kloster Rakovica i Beograd, hvor vi overnatter.

9. dag (tirsdag) 11.09.2018

Tidlig gudstjeneste i Rakovica kirke, deretter frokost. Besøke severdigheter og kulturminner i Beograd. Vi besøker katedral Hl. Sava. Middag i restaurantgaten Skadarlija, overnatting i Rakovica.

10. dag (onsdag) 12.09.2018

Frokost i Rakovica. Dagen er til egen disposisjon. Lunsj avklares. Flyavreise på ettermiddagen (flyavgang kl 17:15).

Med forbehold om endringer.

Vi Skal Være Vitner

◆ ◆ ◆

Jesus er den vi venter på med lengsel. Eller bedre: Han er selve lengselen. Ikke bare sjelens, men hele skapningens lengsel.

I ørkenen oppholdt Jesus seg, som skrevet står, «blant ville dyr». Evangeliets korte opplysning gir visse holdepunkter for den from-

me betraktning som søker svar på uløste spørsmål: Mon tro om ikke dyrene den gang var berørt av Jesu nærhet og Hans nåde på en måte som er skjult for oss nå? «Ikke en spurv er glemt av Gud...» I dette består dyreverdenens verd og verdighet: Ethvert dyr er uttenkt i det evige Ord og derfor ikke glemt. Dyrene var elsket av Gud.

Endog før de så dagens lys, var de et ledd i Guds plan, og gjenstand for Hans kjærlige omsorg.

Hva med våre hjem? Kristus sier til Sakkeus: «I dag vil jeg ta inn hos deg.» Kristus er knyttet til hene skapningen, men det er først og fremst i våre hjem Han vil vi skal bli kjent med Ham. Det er først

forts. neste side ►

Oslo, Norway 22. of april 2018

To His All-Holiness Bartholomew, Ecumenical Patriarch
Phanar, Constantinople

Your All-Holiness, please bless!

In regard to the problems that have arisen between His Eminence JEAN of Charioupolis, Archbishop for Your Russian exarchate in Paris (rue Daru) and the Orthodox Church in Norway – St. Nicholas Parish (represented by the parish council and our priest, Archimandrite Johannes Johansen) – problems of which we have reason to believe that You have been informed.

The situation is that H.E. Archbishop JEAN has initially accepted our proposals and then rejected/changed them without consulting with us, then once again accepted our proposals and then, once again, rejected them without consulting us. He also issued a written communique of order for our worship services, which he then forbids by punishing our priest (suspension) as a response to the fact that we actually followed what was initially agreed upon. This instability and unreliability is completely unacceptable to us, and we have therefore made our decisions, as we have previously informed Your All-Holiness.

Now, this conflict is not about divergent opinions and assessments, but about violations of completely objective laws and regulations.

We accuse Archbishop JEAN of Charioupolis for:

BREACHING our statutes, adopted by the General Assembly of the Parish and confirmed by His Eminence Metropolitan Eulogij in 1931, and again by His Eminence Metropolitan Vladimir in 1952:

§1: states that the parish «encompasses all places in the country (= Norway) where members live.»

According to our understanding, the church, geographically, encompasses the whole of Norway. (That is why it has the name «The orthodox church in Norway».)

§2: states that the church «submits to all laws and regulations that have been adopted, and will be adopted, by the Norwegian authorities in regard to religious communities outside the Norwegian Lutheran Church».

forts. neste side ►

► *forts. fra «Vi skal være vitner»*
og fremst der, i vår fortrolige og snevre krets, at vi skal utdype vårt kjennskap til Jesu person og la dette kjennskap stråle ut.
Jesus sender noen til fjerntliggende byer for å forkynne Guds Rike. Til andre sier Han: «Gå hjem til dine, og fortell dem hvor store ting Herren har gjort mot deg, og at Han har vært barmhjertig mot deg». Ingen som har møtt Jesus, er fritatt for å vitne om Ham. Det vitnes-

byrd vi avlegger i vårt hjem og i vår nærmeste omgangskrets, er kanskje vanskeligere å komme med, enn vitnesbyrdet som blir avlagt av den omvandrende apostelen. Det krever stort mot og mye ydmykhet. Men mange ord behøves ikke. Et slikt vitnesbyrd i hjemmet kan til og med avlegges i fullstendig taushet. Det avgjørende er at vi er forandret, og at vår forvandling er i stand til å forandre andre gjennom de tanker den vekker.

Jesus sier til den lamme mannen: «Ta din bære og gå hjem». Sengen tjener som et vitnesbyrd. Den skal minne om den sykdommen som mannen ble helbredet for. Jesus vil ikke at man glemmer det man ble forløst fra eller fikk tilgivelse for. Den lammes seng er et tegn. Den skal bidra til å bekjenne Jesus. Det skal være slik at de som kjente oss før vi ble forandret, blir klar over hva Frelseren har virket i oss.

En munk fra Østkirken.

According to our understanding, we must comply with the laws and regulations adopted regarding freedom of religion, privacy and membership registration.

§27 p.10 refers to the parish council's duties/responsibilities by stating that,

The parish council «is responsible for liturgical worship and ecclesiastical seremonies for those members of the church who live outside of Oslo».

According to our understanding, this means that it is the parish, represented by the parish council, which is responsible for organizing the Divine Liturgy as well as other ecclesiastical actions for our members who live outside of Oslo (for example, Bergen, Sandnes, Bygstad, Bodø, Neiden and Hurdal), as we have done until now.

This has never been anything that our bishop has intervened in; on the contrary, our former archbishops have confirmed and blessed this activity. Archbishop JEAN, however, has violated our statutes, and has assumed the role of governing in areas that are clearly defined as the responsibility of our parish council. Now he has forbidden our priest to serve our members in Bergen and Sandnes! As a result, our members there were not allowed to participate in the Paschal services, and we were forbidden to celebrate the Divine Liturgy in our recently built chapel in Sandnes (where also the greek community have their liturgies)! We do not accept this, as this decision clearly violates both the concrete wording and intentions of our statutes!

We also accuse Archbishop JEAN of breaching the Statutes of the Exarchate, as formulated in The Patriarchal Tomos of 1999, where § 2 states that the Exarchate shall take into account the laws of the countries in which there are congregations (= Norway).

We accuse Archbishop JEAN for both breaking our Parish's approved statutes, and the Patriarchal Tomos. The decrees that he has issued to, and against, us, would result in that we would violate the Norwegian laws regarding religious freedom and privacy. To pressure us to follow these decrees, he punishes us by suspending our priest and by refusing to allow our priest to celebrate the Divine Liturgy in our parish missions that are located outside of Oslo.

Our congregation and its priest, Archimandrite John, have always been 100 % loyal to the Oecumenical patriarchate and the russian exarchate, and we have always been proud to be a part of it.

We have previously requested the assistance of Your All-Holiness to help us overcome the problems so that we may continue the peaceful and constructive spiritual life of our parish in all of its locations.

We also enclose a copy of the resolution from the General Assemblies in Oslo and Sandnes/Stavanger issued by the parish council of «The Orthodox Church in Norway» on behalf of St. Nicholas Parish in Oslo, the Transfiguration Parish in Sandnes/Stavanger, along with our parish missions in Bergen, Bygstad, Bodø and Neiden, as well as the monastery in Hurdal.

We hope for your kindness and fatherly love and and request Your holy prayers.

In Christ

On behalf of the members of the Parish Council of «The Orthodox Church in Norway»

Prof. Dr. Philos. Torstein Theodor Tollefsen, secretary

REISEFØLGE FRA NORGE BESØKER METROPOLITT ANTHIMOS AV THESSALONIKI 4. MAI 2018

ET STORT REISEFØLGE MED NORDMENN ble mottatt av hans hellighet metropolitt Anthimos av Thessaloniki på sin studietur og pilegrimsferd til bysantinske kirker og andre kristne monumenter i Thessaloniki. Følget ble ledet av Torstein Theodor Tollefsen, professor i antikk og bysantinsk filosofi ved Universitetet i Oslo, og bestod av emeritus-professorer, doktorer, forskere, samt andre kjennere av gresk kultur og venner av ortodoksien i Norge. I tillegg deltok medlemmer fra hl. Nikolai menighet i Oslo (Det økumeniske patriarkatet) og Maria Bebudelse menighet i Oslo (under metropolitten av Sverige og hele Skandinavia).

Hans hellighet metropolitt Anthimos mottok selv gjestene og brukte hjertelig tid på samvær med dem, trass i en full timeplan. Professor Tollefsen forklarte at reisefølget består av deltagere i seminaret i middelaldersk filosofi, som han etablerte for femogtyve år siden. De samles ukentlig på Universitetet i Oslo. Seminarets formål er å studere filosofiske og teologiske tekster med særlig vekt på såvel østlige som vestlige kirkefedres skrifter fra tidlig kristendom til hl. Gregorios Palamas og videre. Tollefsen redegjorde for at Thessaloniki ble valgt til dette årets reisemål. Dette er et årlig foretagende under regi av seminaret, og tidligere reisemål har vært Konstantinopel, Ravenna, Mystras, klostre i Serbia og andre historisk viktige steder.

En av de viktigste grunnene til at Thessaloniki ble valgt, var hl. Gregorios Palamas. Han blir stadig mere kjent i Vesten grunnet sitt forsvar av hesychasmen og skillet han etablerte mellom Guds substans og aktiviteter [essens og energier], som var et av hans uvurderlige teologiske bidrag. Seminaristene hadde et sterkt ønske om å ære hl. Gregorios' relikvier, som nå befinner seg i byens metropolittkirke til helgenens ære.

Under mottagelsen fikk metropolitt Anthimos vite om en kommende utgivelse fra Oxford University Press: professor Tollefsens bok om hl. Theodor bekjenneren og forsvaret av ikoner i Bysants på 800-tallet. Metropolitten understreket viktigheten av hl. Theodors forfatterskap og nevnte sin avdøde professor Nicholaos Tomadakis, som hadde studert hl. Theodors verker. Metropolitten lovpriste også hl. Romanos melodistens komposisjoner og sa med ettertrykk at hl. Romanos' hymner er så fulle av rikdommer at de i seg selv holder som innføring i ortodoks teologi.

Avslutningsvis gratulerte metropolitten professor Tollefsen med den kommende utgivelsen og roste det uvurderlige initiativet til studier av gresk filosofi og patristikk i Norge. Han uttrykte også glede over reisefølgets besøk av Thessaloniki. Han delte sin begeistring for den økte interessen for Bysants og den ortodokse patristiske tradisjon i det fjerne Norden. Videre ønsket han dem et behagelig opphold i Thessaloniki, en givende avslutning på pilegrimsferden og en trygg reise tilbake til Oslo. Reisefølgets medlemmer uttrykte til gjengjeld glede og taknemlighet over den ære metropolitten skjenket dem gjennom mottagelsen, og de gav ham en symbolsk gave fra Norge.

Oversatt fra <http://pemptousia.com/2018/05/delegation-from-norway-visits-the-metropolitan-of-thessaloniki-anthimos/> av Simen Syvertsen. ■

♦ ♦ ♦

BERGEN HAR SITT ÅRLIGE FELLESKIRKELIGE («økumeniske») arrangement på Bergenhus festning, i ruinene etter Kristkirken på 2. Pinsedag (etter ny kalender). Hvert år

er vi representert ved medlemmer av kirkeforeningen vår der, også i år. Alexandra Leontieva med lesning fra apostlenes gjerninger på russisk/kirkeslavisk, og Ulvhild Fauskanger

med lesning på gresk. F. Johannes og f. Serafim var også invitert, og f. Johannes tok imot oppgaven å holde preken for høytiden. ■

♦ ♦ ♦

DÅP:	DÅP:	KONVERSJON:	VIGSEL:
<i>Alexander Leon Mikhalev, sønn av Ksenia Mikhaleva Bergen 13. jan.</i>	<i>Naomi Tamara Golabek-Salmon, datter av Meena Golabek og Lukas Salmon Oslo 17. mars</i>	<i>Carl Lindman og Astrid Lindman Oslo 7. april</i>	<i>Simen Syvertsen og Susanne B Syvertsen Hurdal 28.okt</i>
<i>Sergei Sidelnikov, sønn av Maria og Alexander Sidelnikov Oslo 21. jan.</i>			

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr. til 40 000 kr. i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS

KONTO 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (jfr. menighets blad nr.2 2014, s.13) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggsprosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på «banen» slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

GAVER TIL KIRKEBYGG: A & R Kornev 4000 M Kvalheim 1550 Z Ranisavljevic 2000 Hylland Munkelyd 400 L Lepp 1000 I-J K Enger 1500 O Svele 2300 E Struksnes 1500 T Struksnes 1500 A Z Morch 1500 K Holm 500 Th Stange 1600 P Svele 11000 S Jerotic 1800 R Damcevski 200 L Hovstø 1200 Th Såheim 6000 J Wetlesen 2000 S Jankovska 800 K Samuelsen 500 J Chaffin 1600 R Worley 10000 L Polykarpova 2500 T Magnussen 5000 S & H Antoun 2000 Z H-M 10.000 I-J K Nilssen 2000 R Nikolovska 3000 L Avramovic 1000 P Pandevski 200 A Leontieva 1500 K Holmsen 300 S Syvertsen 6000 S Balobanova 1000 A L Kavlie 500 Å Hessø 2000 A Semakoff 300 J Khoury 2000 H O Wingerei 500

FRESKER: D Markeng 4000

– HJERTELIG TAKK FOR ALLE BIDRAG !

VALLSET, 10. MAI (Kristi himmelfartsdag ifølge ny kalender), deltok vi i feiringen i den såkalte «jordbærkirken» (det egentlige navnet er «Skåråsberget kapell»), som er en del av Stange kommunes kul-

turtilbud. (Kapellet ble i sin tid innviet av f. Johannes for ortodokse jordbærplukkere fra Hviterussland og Polen) – de samme som hadde bygget det. Vi deltok bl.a. med f. Johannes som predikant. ■

MINNEMARKERING MED PANIKHIDA 9. MAI.

På Trandumskogen var det en leir under okkupasjonen. Her ble mange nordmenn, sovjetere og briter henrettet, ofte uten lov og dom. De ble begravet flere steder i skogen (flere av dem var ikke virkelig døde da de ble begravd). Disse ble etter krigen samlet i flere fellesgraver inne i skogen, med anonyme stenkors over. Men navnene deres er å finne på flere bronsetavler ved inngangen, samme med et stort granitt-monument.

8.mai er Norges frigjøringsdag, 9.mai er den russiske. På den 8.mai var det offisielle markeringer på stedet. Vi hadde en minnemarkering med panikhida 9.mai

etter initiativ av Marina Yanchuk og Vidar Sandersen. En liten flokk på ca 15-17 mennesker møtte opp og vi gjennomførte programmet vårt med planting av blomster, flaggheising (norsk og russisk), og tilsvarende nasjonalsanger, Vidar Sandersen hadde en åpningstale, og f. Johannes forrettet panikhida ved monumentert, før vi gikk til navnetavlene og videre til de enkelte gravene inne i skogen, og tilbake gjennom ruiner fra okkupasjonstiden. Til slutt hadde vi en hyggelig picknik. Og været var strålende. Vi håper på å kunne gjøre dette til en fast tradisjon hvert år 9. mai, og håper på enda bedre fremmøte neste år. ■

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREKEN OVER HL. SUNNIVA FRA SELJA

* * *

Når vi samles ute i det ytterste og mest forblåste og værharde vest, på Selja, et av de viktigste gamle historiske stedene i Norge, så er det for å feire og minnes de første hellige mennesker i kirken i Norge. Hl. Sunniva og hennes følge, seljummennene. Som ortodokse kristne kan og vil vi gjøre dette bl.a. for å vise at våre røtter som ortodoks kirke i Norge er like gamle som kristendommen selv i landet. Det er en påminnelse om at det faktisk var den ortodokse tro som kom til landet vårt med kristningen under Olav Trygvason og før ham, og at de første årene av kristendommens historie i Norge faktisk er ortodoks historie, for dette dreier seg om tiden før det store skisma i 1054.

Men vi reiser til Selja i like høy grad på grunn av det som Sunniva og hennes følge representerer. De forlot fedreland, eiendom og familie heller enn å gi avkall på eller gjøre kompromiss med troen. Ja, ikke nok med det, de gav også avkall på sitt jordiske og fysiske liv for å bevare håpet om det himmelske og evige liv hos Gud. Og gjennom dette vant de seierskran-

sen. Vi vet svært lite om deres liv, men desto mer om deres død, og den var slik at vi fremdeles 1000 år senere ærer den!

Hellige Sunniva fra Selja

Vi lever i en tid med minst like stort press på oss om å gjøre kompromiss og gi etter for krav fra samfunn, kultur og praktiske omstendigheter. Til alle tider har kristne blitt forsøkt presset til å gi

etter og ikke vise seg som «fundamentalister og fanatikere» som det kalles når prinsippfasthet og urokkelig overbevisning gjelder tro og religion. Kravene har vært forskjellige, men innhold og konsekvens har vært ensartet. Frafall og relativisme, at menneskelige krav og behov skal være viktigere enn forholdet til Gud og sin egen integritet. I vår tid er kravet at vi skal være «moderne». Og «moderne» vil si at ikke noe står fast og har virkelig verdi, at alt er av betydning kun så lenge vi har nytte av det, og at kun det fysiske har virkelig verdi. Det åndelig er kun metaforer og symboler uten virkelig innhold i den moderne forståelsen. Men dette skal vi ikke la oss bedra av. Vi skal holde opp for oss det martyrium som hl. Sunniva og hennes følge gikk inn i, og la det være en påminnelse for oss, og vi skal huske på at den prisen de måtte betale er så uendelig mye større enn det offer som vi kanskje må utstå. Men om prisen for oss ikke er like stor, så er dog håpet og løftet det samme og vel verd å kjempe for. Må Gud høre forbønnene fra hl. Sunniva og seljummennene og føre oss vel frem på dette livets opprørte hav. Amen! ■